

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Denisou Kalfeřtovou ve veřejném zasedání konaném dne 20. 5. 2021 ve věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o žádosti o podmíněné propuštění

takto:

Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], [datum narození], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně z 10. 9. 2018, č. j. 1 T 159/2018-63 ve spojení s usnesením téhož soudu z 2. 10. 2020, č. j. 1 T 159/2018-91.

Odůvodnění:

1. Odsouzený podal žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který v současnosti vykonává.

2. Podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

3. Z uvedeného pro odsouzeného vyplývají ke splnění 3 podmínky, a to 1) vykonání nejméně jedné poloviny celkové délky trestu, 2) polepšení se ve výkonu trestu a 3) pozitivní predikce vedení řádného života po podmíněném propuštění.

4. Ad 1) Odsouzený do výkonu trestu odnětí svobody dobrovolně nastoupil dne 9. 2. 2021, konec trestu připadá na 9. 8. 2021. Polovina celkové délky trestu uplynula dne 9. 5. 2021, první podmínka je tedy splněna.

5. Ad 2) Dle zprávy věznice je odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody hodnocen kladně. Odsouzený je ve věznici s ostrahou zařazen do oddělení s vysokým stupněm zabezpečení. Chování odsouzeného je slušné a bezproblémové. Vzhledem k teprve krátkému výkonu trestu odsouzený dosud nebyl pracovně zařazen. Odsouzený je zařazen do II. PSVD, stanovený program zacházení ze dne 25. 3. 2021 u odsouzeného bude vyhodnocen teprve dne 21. 6. 2021. Odsouzený prozatím nezískal žádné kázeňské odměny, ani u něho nejsou evidovány návrhy na jejich udělení. Odsouzený však dosud nebyl kázeňsky trestán. Výkon trestu odsouzeným lze s ohledem na výše uvedené skutečnosti označit za standardní, kdy trest postupně naplňuje svůj účel. O uplatnění institutu podmíněného propuštění však lze uvažovat v případě odsouzených, jejichž přístup k výkonu trestu je nadstandardní a příkladný, o čemž zpravidla svědčí jejich zařazení do I. PSVD, získané kázeňské odměny a účast ve vzdělávacích a resocializačních programech. S ohledem na dosavadní krátkou délku výkonu trestu však u odsouzeného nelze vyžadovat jeho zařazení do I. PSVD a stejně tak ani získání kázeňské odměny, neboť tohoto odsouzený z časových důvodů objektivně nemohl dosáhnout, když zařazení do I. PSVD je možné nejdříve po uplynutí dvou tříměsíčních vyhodnocovacích obdobích programu zacházení a získání kázeňské odměny po jednom vyhodnocovacím období, k čemuž dosud nedošlo. Soud se tak zaměřil především na to, zda jsou u odsouzeného alespoň návrhy na udělení kázeňské odměny, což by mohlo svědčit o jeho nadstandardním výkonu trestu, avšak dle výpovědi vychovatele Bc. [jméno] [příjmení] ani takovéto návrhy nejsou u odsouzeného evidovány. Soud proto hodnotí

druhou podmínku jako nesplněnou, neboť nemá za to, že u odsouzeného došlo k dostatečnému polepšení.

6. Ad 3) Soud při hodnocení třetí podmínky vychází ze 3 dílčích kritérií, a to zajištěného bydlení a zaměstnání, hodnocení věznice a trestní minulosti odsouzeného.

7. Odsouzený chce po svém propuštění bydlet u své družky v Turnově, což družka potvrdila písemně. Pracovat chce odsouzený ve svém předchozím zaměstnání v pivovaru ve Svijanech, kde je dle písemného posudku hodnocen jako výborný zaměstnanec, a je mu přislíben pracovní poměr na dobu neurčitou.

8. Dle hodnocení věznice se možnost resocializace u odsouzeného jeví jako mírně otevřená. Jako rizikový faktor je označen vztah odsouzeného k užívání alkoholu a jeho náhled na svou trestnou činnost a její spouštěče. Jak protektivní faktor jsou u odsouzeného označeny jeho zafixované pracovní návyky a jeho stabilní sociální zázemí.

9. Jak bylo uvedeno výše, soud při hodnocení třetí podmínky přihlíží též k trestní minulosti odsouzeného. Z obsahu evidence Rejstříku trestů vyplývá, že odsouzený byl v minulosti celkem 14krát pravomocně odsouzen, a to především za opakované páchaní trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, za který mu byl uložen i nyní vykonávaný trest odnětí svobody. Za jeho dřívější trestnou činnost byly odsouzenému ukládány jak podmíněné tresty, v jejichž zkušebních dobách se osvědčil, a alternativní tresty, které vykonal, tak mu byl opakovaně ukládán i nepodmíněný trest odnětí svobody, ze kterého byl ve více případech podmíněně propuštěn (v letech 1989, 1991 a 2011), přičemž se vždy ve zkušební době podmíněného propuštění osvědčil. Lze tedy mít za to, že odsouzený je schopen vedení řádného života, avšak na druhou stranu ani tak předchozí tresty odsouzenému nezabránily v páchání další trestné činnosti. Kriminální narušení odsouzeného je tedy značné. Soud tak s ohledem na trestní minulost a na dosud nedovršenou nápravu (viz část odůvodnění týkající se druhé podmínky) hodnotí třetí podmínku rovněž jako nesplněnou, neboť nepokládá za pravděpodobné, že by odsouzený v budoucnu vedl řádný.

10. Proto soud podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a contrario zamítl žádost odsouzeného jako nedůvodnou. Zde je vhodné připomenout, že institut podmíněného propuštění je institutem zcela výjimečným, nikoli nárokovým, jehož využití přichází v úvahu pouze v případě, kdy soud dospěje k závěru, že účelu výkonu trestu odnětí svobody bylo dosaženo dříve, než dosažením jeho celkové délky (srov. III. ÚS 284/01).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat do 3 (tří) dnů od jeho oznámení stížnost ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Právo podat stížnost nenáleží tomu, kdo se práva stížnosti výslovně vzdal.

Liberec 20. května 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. června 2021.